13DE JAARGANG
No. 1853

De Arubaanse Courant

WOENSDAG 10 FEBRUARI 1954

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen (Tel. thuis 1824) Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustr. 94, Tel. 1282. - Agent San Nicolas: „Daco's Tavern", Tel. 5067. - Druk: Aruba Drukkerij N.V., Tel. 1277.

Geen Separacion-delegatie naar Nederland?

Uit verklaringen van de Heer Eman, gisteren afgelegd aan de verslaggever van Today en vanmorgen aan ons bevestigd zou er thans een nieuw gezichtspunt zijn gekomen in de „afscheidingskwestie".

De Heer Eman, die gisteren deelnam aan het overleg in de Antilliaanse delegatie, dat op Curacao plaats vond zeide o.m., dat hij tevreden is over de resultaten van het vooroverleg ten aanzien van de verhouding Nederland—Antillen en Suriname.

Niet tevreden is hij over het feit, dat de afscheidingskwestie niet behandeld is. Hij heeft nu echter oog gekregen voor de moeilijkheden welke onstaan bij een afscheiding van Aruba en rechtstreekse indeling onder Nederland, en daar, aldus de Heer Eman, wij geen haast hebben om buiten de Antillen te treden, heeft hij een tussenvoorstel gedaan, dat hier op neerkomt, dat het Bestuurscollege een ontwerp zal maken, waarin de verlangens van Aruba worden omschreven.

Dit ontwerp zou dan door een Commissie, in te stellen door de Landsregering, en samengesteld uit vier vertegenwoordigers van Aruba en vier van Curacao, alsmede de Statenleden Abrahams en Voges, moeten worden bestudeerd. Indien deze Commissie tot overeenstemming kan komen en Aruba absolute zelfstandigheid (los van Curacao) verkrijgt binnen Antilliaans verband, dan zou de Heer Eman zich hiermee kunnen verenigen.

De Heer Yrausquin vertoeft nog op Curacao, zodat wij zijn oordeel niet konden vernemen. De Heer Eman gaf ons de verzekering, dat de Heer Yrausquin en hij niet voor het Koninkrijks-statuut zullen stemmen, als niet van tevoren de Arubaanse kwestie geregeld is.

Zoals aan te nemen is, zal de bekrachtiging van het Statuut moeten plaats vinden met tenminste twee derde van het aantal stemmen in de Staten (wijzigingen van het Statuut vermoedelijk met gewone meerderheid van stemmen).

De resultaten van de RTC blijven dus, indien de inlichtingen ons door de Heer Eman verstrekt geheel juist blijken te zijn, zweven, totdat de Arubaanse kwestie definitief geregeld is.

Een datum voor een volgende vergadering van de Antilliaanse RTC-delegatie werd nog niet vastgesteld. Het wachten is vermoedelijk op de opstelling van het „wenselijkheidsprogramma" dat door het Bestuurscollege wordt opgesteld en de behandeling ervan door het Raadscolege.

Uit het bovenstaande menen wij te mogen concluderen, dat er voorlopig geen sprake zal zijn van het uitzenden van een delegatie van vier, om de afscheidingskwestie in Nederland te gaan bepleiten.

RUZIE OP ZUIDSLAVISCH VOETBALVELD

ZAGREB. Te Zagreb vond een wedstrijd plaats tussen de Argentijnse club „Racing Buenos Aires" en een plaatselijke club „Dynamo".

De wedstrijd eindigde in een flinke ruzie tussen de Zuid Slavische scheidsrechter Podoupski en de Argentijnse keeper Domingues, die daarbij werd geholpen door zijn medespelers. De Argentijnen hadden reeds verschillende malen geprotesteerd tegen de beslissingen van de scheidsrechter die zij onrechtvaardig vonden.

Bij het verlaten van het veld weigerden de Argentijnen de drie doelpunten van Zuid Slavië, die in de tweede helft gescoord waren te erkennen; de Voorzitter van de Argentijnse Club, Jose Fernandez, verklaarde echter, dat de 3—0 overwinning van de Zuid-Slaviërs volkomen verdiend was en dat hij de relletjes betreurde.

MOLOTOF WIL HEEL EUROPA NEUTRALISEREN

Bij aanvaarding van nieuwe voorstellen zou Duitse kwestie zijn opgelost

BERLIJN. - Morgen zullen de vier ministers opnieuw in geheime zitting bijeenkomen ter bespreking van de internationale spanning en de conferentie met het communistische China. De vergadering zal een voortzetting zijn van de geheime vergadering van Dinsdag, waarop naar verluidt Molotof's voorstel voor een conferentie met het communistische China werd verworpen door de Amerikaanse minister Dulles. Molotof deelde mede, dat hij Woensdag een nieuw plan met betrekking tot de Europese veiligheid zou indienen. Hij zeide te geloven, dat de plaatsvervangers van de ministers onmiddellijk na het beëindigen van de conferentie konden beginnen met het opstellen van een vredesverdrag met Duitsland.

Van de zijde van de Sowjet delegatie werd vernomen dat Molotof de voorstellen heeft geuit in de overtuiging dat er een werkelijke mogelijkheid bestaat om nog dit jaar een vredesverdrag met Duitsland te sluiten.

Een Britse woordvoerder deelde mede dat Molotof het laatste verzoek van de Westelijken van Zaterdag om alle beginselen te aanvaarden van het plan van Eden voor vrije verkiezingen in heel Duitsland en voor de hereniging van het land, heeft verworpen. Na dat Molotof een redevoering van anderhalf uur had gehouden zeide Dulles: „Ik heb niets nieuws gehoord en ik heb niets te zeggen". Hij voegde er aan toe: „Ik heb in vijf voorgaande redevoeringen duidelijk gemaakt, dat de Europese veiligheid gediend zou kunnen zijn met een militaire organisatie op gemeenschapsbasis". Molotof heeft opnieuw betoogd dat de Westelijke verdedigingsorganisatie de vrede bedreigde. Molotof deed de Westelijken glimlachen om zijn vinnig antwoord op vragen over de inhoud van zijn aangekondigde voorstel voor de Europese Veiligheid - aldus de woordvoerder. Dulles - zo werd verder medegedeeld - vroeg wanneer de inhoud van het voorstel beschikbaar zou zijn. „Als het iets nieuws bevat hebben wij tijd nodig om het te bestuderen doch als het oud is, is het beter er geen tijd aan te verspillen" - aldus de Amerikaan. Molotof antwoordde hierop volgens de mededelingen: „Als het voorstel nieuw is is het onbekend; als het oud is dan is het onaanvaardbaar. Hoe wij hier uit moeten komen?, door naar het voorstel te luisteren".

Ook de Sowjetwoordvoerder was gevat. Hij antwoordde een journalist die vroeg naar de atmosfeer op de vergadering: „Ik ben een filosoof van beroep en niet een weerkundige".

De Westelijke diplomaten verwachten een Russische voorstel „Europa voor de Europeanen". Dit zou waarschijnlijk o.m. een veiligheidsstelsel dat beide zijden van het IJzeren Gordijn in Europa omvat inhouden.

Morgen zullen de vier ministers tezamen in West Berlijn dineren waarna een ontvangst zal worden gehouden.

Z. H. DE PAUS HAD RUSTIGE NACHT

VATICAANSTAD — Er is thans volledige rust ingetreden in de toestand van Z. H. de Paus. Aangenomen mag worden dat Z. H. voor de derde achtereenvolgende nacht normaal kon slapen. Dinsdagavond scheen voor het eerst sedert de ziekte van de Paus geen licht uit het paleis.

SCHENDING VAN BESTANDS-VOORWAARDEN

MOENSAN. Het Opperbevel der Verenigde Naties heeft de Noordelijken ervan beschuldigd de bestandsovereenkomst te hebben geschonden door illegaal oorlogsvliegtuigen in Noord Korea in te voeren. Aan de Neutrale Commissie is verzocht een diepgaand onderzoek in te stellen.

Wilson gelooft in mogelijkheid van Westelijke overwinning in Indo-China

WASHINGTON — De Amerikaanse minister van defensie Wilson heeft verklaard op een persconferentie dat volgens hem een militaire overwinning op de communistische opstandelingen - in Indo China - zowel mogelijk als waarschijnlijk is.

Hij sprak de berichten tegen waarin gezegd is dat de Franse en Indo-Chinese troepen in ernstig gevaar zijn gekomen door het oprukken van de rebellen. Er is geen reden om aan te nemen dat Indo China een tweede Korea zal worden. - zo zeide hij. Hij zeide de voorts dat de toestand er niet op wijst dat de Amerikanen meer hulp aan de Fransen in Indo China dienen te zenden. Als de Chinese communisten meer steun aan de Vietminh willen geven zullen zij voor enorme transport moeilijkheden komen te staan - zo was zijn oordeel.

CANADESE PREMIER OP WERELDREIS

OTTAWA — Louis Saiat Laurent, de minister-president van Canada, is dezer dagen uit Ottawa per vliegtuig naar Groot Brittannie vertrokken als eerste etappe van een wereldreis, waarbij hij bezoeken zal brengen aan elf Europese en Aziatische landen, zoals Frankrijk, West-Duitsland, Italie, Pakistan, India, Indonesie, Korea en Japan.

De premier, die uitgeleide werd gedaan door leden van het kabinet en van het corps diplomatique, legde voor zijn vertrek in een korte verklaring de nadruk op het belang voor de „vrije volkeren" om samen te werken. Het doel van zijn reis noemde hij het bevorderen van de vriendschap en het wederzijdse begrip tussen de volkeren.

STADION KRIJGT ETERNA SPEELKLOK

Binnenkort wordt het stadion een belangrijke aanwinst rijker. De Eterna speelklok, welke beschikbaar gesteld werd voor het stadion door de firma Spritzer & Fuhrmann is dezer dagen op Aruba gearriveerd en zal binnenkort worden opgesteld. Het is een speciaal vervaardigde speelklok, welke voortdurend de resterende speeltijd aangeeft. De klok is 3.80 x 2.10 meter groot en zal op een verhoging worden opgesteld.

Een geschenk dat door de geregelde bezoekers van het stadion op hoge prijs zal worden gesteld.

Een foto genomen tijdens een der vergaderingen van de Grote Vier in Berlijn. Op de achtergrond ziet men (1) de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken John Foster Dulles, (2) de Franse minister van buitenlandse zaken George Bidault en (3) hun Britse collega Anthony Eden. Met de rug naar de camera zit (4) Molotof, de Russische minister van buitenlandse zaken. Tenzij de aangekondigde „verrassende voorstellen", die morgen door Molotof zullen worden ingediend, nieuwe gezichtspunten bevatten, kan de conferentie voor het Westen als mislukt worden beschouwd.

STRAATROVERS AANGEHOUDEN

Door de recherche werden op San Nicolas twee verdachten aangehouden van de beroving, welke Maandagavond werd gepeegd ten nadele van een dronken man, die zich ter ruste gelegd had op straat.

De onverlaten hebben bekend en zijn twee oude bekenden van de politie. Herhaalde malen maakten zij zich schuldig aan openbare dronkenschap en ook nu wensten zij het geroofde geld in drank om te zetten, als de politie er niet juist op tijd een stokje voor gestoken had. De heren werden voorlopig ingesloten.

POSTKANTOOR SAN NICOLAAS NADERT VOLTOOIING

De werkzaamheden aan de verbouwing en uitbreiding van het postkantoor te San Nicolas vorderen gestadig en komen binnenkort geheel gereed. Voor de heer Eric Arends en zijn 24 „koppen" tellend personeel, maar vooral voor het publiek, zal de verbouwing, dat laat zich nu reeds aanzien, een grote verbetering blijken te zijn.

Het aantal postbussen wordt uitgebreid van 156 tot 285. De ingang van het postkantoor is verplaatst en komt aan de Helfrichstraat te liggen. Ten behoeve van het publiek werden twee mahoniehouten schrijftafels en een dubbele zitbank geplaatst. De balie is al opgetrokken, doch het graniet en chroom moeten nog worden aangebracht. De verlichting wordt geheel vernieuwd.

Al met al wordt het een modern postkantoor, waarop San Nicolas trots kan zijn. Men hoopt binnen tien weken met de verbouwing gereed te komen. Zoals het zich laat aanzien gaat D.O.W. hier weer een van zijn topprestaties leveren. De verbouwing wordt met bijzonder grote zorg uitgevoerd.

UIT DE BOEKENWERELD

Achterbandjes plakken, of....

Wij waren onderweg naar New York, wij met zijn tienen bemanning van een K.L.M.Constellation en de tachtig passagiers, die we er heen moesten brengen. Een voordelige wind had ons geholpen om in iets minder dan zeven uren over de Atlantische Oceaan te komen. Wij zaten rond een tafeltje met grote koppen Canadese koffie in de grote wachtzaal van het stationsgebouw van Gander op Newfoundland te wachten om verder te gaan en we waren in het allerbeste luchtvaarthumeur. Want het eigenlijke grote werk van de oversteek was achter de rug en de weerdienst voorspelde voor de laatste vijf uren vliegen, van Gander tot New York, blauwe lucht over het hele stuk.

We waren het er aan dat bemanningtafeltje over eens, dat een mens in onze tijd moeilijk een beter vak dan het onze kon hebben, dat gold voor de vliegers, voor de werktuigkundigen, voor de telegrafisten, voor de stewards, voor de stewardesses. Ieder had daar zo het zijne of het hare over te zeggen en we vergeleken de manieren, waarop ieder van ons in de luchtvaart terecht gekomen was. „Ik gewoon door een boekje van één-zestig", zei de boordwerktuigkundige tenslotte, toen we uitgelachen waren over de kunstgrepen, waarmee de stewardess haar kantoortje van vier bij vijf met één raam, had weten te verruilen voor uitzichten over vijf werelddelen en vier oceanen.

Als ik hem daar zo zie zitten, heb ik aanvechting om opnieuw te lachen. Daar zit hij, onze eerste technische man aan boord van een vliegtuig, dat zevenmilloen heeft gekost; hij is zesendertig jaar, hij draagt vier gouden ringen om zijn arm, hij draagt de grootste technische verantwoordelijkheid, die een man in onze luchtvaartpraktijk dragen kan en heeft een inkomen, waar maar heel weinigen in technische bedrijven aan toekomen... en is dat allemaal uit een boekje van één-zestig gegroeid?

„Ja, ja, toch is dat zo", zegt hij. „Toen ik een jongen was, woonde ik in een dorp in Gelderland, daar zou ik bij mijn vader in onze kleine fietsenzaak komen. Dat wou ik eigenlijk niet, maar ik wist ook eigenlijk niet, wat ik dan wel wou. Toen liep ik op een middag door Deventer langs een boekwinkeltje, ik weet het nog goed, het was een Maandagmiddag, om drie uur. Daar lagen populair-technische boekjes in de etalage en één ging er over vliegen en vliegtuigmotoren. Ik ben binnengestapt, ik heb 't zo'n beetje staan doorbladeren, ik heb het gekocht, ik ben op een bankje bij 't station gaan zitten lezen... en om kwart over vier wist ik ineens wat ik wou... Da's bijna twintig jaar geleden, maar ik voel 't nog. Als ik dat boekje niet was gaan lezen, stond ik, denk ik, vanochtend achterbandjes te plakken op de Veluwe... ja, ja,..." en hij kijkt door het raam naar buiten, waar de twaalfduizend paarden van onze Constellation die hij commandeert, klaar voor de nieuwe grote sprong staan.

„Dat boekje..." zegt hij nog nadenkend. „Nu ja, toen de M.T.S., en toen al die andere boeken, en de K.L.M.-opleiding en... nu ja, maar dat éérste populaire boekje heeft 't 'm gedaan. Ik heb het zuinig bewaard."

Een uur later zijn we alweer een kilometer of drie hoog boven de wildernis van Newfoundland met de torenhuizen van New York in 't verre verschiet, achter de blauwe horizon. Achter me zit die Gelderse fietsenmakersjongen van lang geleden zorgvuldig met een blik over dertig, veertig instrumenten zijn grote, verantwoordelijke taak in onze Nederlandse luchtvaart te vervullen. Een Constellationstuurhut is nu eenmaal niet de aangewezen plaats om gedichten in te maken. Jammer, want ik voel me beslist in de stemming om er een ode in te dichten op die vele kleinere of grotere technische boekjes in onze Nederlandse boekwinkels die daar bescheiden gereed liggen om, op welk gebied dan ook, de eerste stoot aan goed leven en groot werk te gaan geven.

A. viruly.

ENTHOUSIASME BIJ KONINKLIJK BEZOEK

LISMORE — In Lismore hadden zich gisteren 50.000 mensen verzameld voor het hotel waar Koningin Elisabeth logeert. Toen H.M. met haar echtgenoot op het balkon verscheen drong de menigte op, verbrak het cordon van politie en militaire en liep in zijn enthousiasme enkele vrouwen onder de voet.

AARDSCHOKKEN IN GUATEMALA

GUATEMALA STAD — Tussen Maandag en Dinsdag zijn honderd aardschokken geregistreerd waarvan het epicentrum schijnt te zijn in het gebied van Amatitlan, 20 kilometer van de stad. Er zijn geen slachtoffers of schade, doch de bewoners van het betreffende gebied verlieten hun woningen daar men later sterkere schokken vreesde.

GRATIE VOOR 71-JARIG DESERTEUR

NEW YORK. Robert Donald, een tot Amerikaan genaturaliseerde Brit, die twee maanden geleden aan de Engelse Koningin schriftelijk om kwijtschelding van de hem toekomende straf voor desertatie had verzocht, heeft een „protective certificatie" ontvangen, hetzelfde bewijs voor deserteurs uit de tweede wereldoorlog, aan wie gratie werd verleend.

Het bewijs zegt, dat de betrokken persoon niet meer voor de militaire dienst nodig is en het vrijwaart hem voor arrestatie. Robert Donald is 72 jaar. Hij deserteerde 51 jaar geleden.

DE AGA KHAN WERD GEWOGEN

Bijzonderheden over een merkwaardig vorst

Een relaas van Laurence Green

Bewerkt uit „Coronet" door „Universum"

Wie en wat is de Aga Khan? Stel die vraag aan de gemiddelde man en zijn antwoord zal een mengeling zijn van waarheid en verdichtsel. Wat de feiten betreft, bv. dat de Aga Khan fabelachtig rijk is, dat hij zoveel houdt van het internationale café-leven, dat hij een passie heeft voor dobbelen en voor paarden, en dat hij gedurende een korte tijd schoonvader is geweest van Rita Hayworth. En wat het verdichtsel betreft dat zijn badwater in flessen getapt wordt èn aan de gelovigen verkocht als iets, dat vereerd moet worden. Of dat er ieder jaar een plechtigheid plaats heeft, waarbij hij zijn eigen gewicht in diamanten ontvangt.

Maar, feit of fictie, de Aga Khan is een ongelooflijk merkwaardige figuur. Een man van de wereld, die zijn al-te-menselijke genoegens met smaak en appetijt geniet. Niettemin is hij een religieus profeet, die aanbeden wordt als de 49ste directe afstammeling van de profeet Mohammed; hij is een hogepriester, die naar men zegt de gave van het tweede gezicht bezit; hij is een vorst van koninklijke bloede wiens voorgeslacht dat van iedere andere koning en monarch ter wereld wezenlijk achter zich laat. Hij is een oosters potentaat met al de glans die daaraan verbonden is; toch is hij tevens een westerse sportsman, toegewijd aan golf, poker, polo en de fijnere nuances van paardenfokkerij. Een van de best-geklede mannen ter wereld; cultureel is hij even Frans als een Parijse boulevardier, politiek even Brits als een diplomaat van Whitehall.

Koning zonder Koninkrijk

Ofschoon hij een koning is zonder koninkrijk, een monarch zonder staat, is hij een staat op zich zelf; want waar hij zich op het moment bevindt, wordt — voor dat ogenblik — beschouwd als een deel van zijn niet-bestaand koninkrijk en daarin geniet hij de diplomatieke onschendbaarheid voor de wetten van het land en de constitutie. Voeg hierbij het feit, dat — hoewel hij noch een politiemacht bezit, noch een leger, noch een troon — een hoofdknik van hem wet is voor zes millioen zielen en dat zijn vervloeking gelijk staat met verbanning uit het paradijs — en de paradox van deze vorst, die zowel priester als bonvivant is, is compleet.

Op het ogenblik nadert de Aga Khan zijn 76ste geboortedag en de 68ste verjaardag van zijn heerschappij over de Ismailia-sekte van de Mohammedanen. Hij is niet langer de held van duizend kletstafelverhalen; maar hij is nog altijd iemand met de traditie van de Indische prins: arrogant, individualistisch, verkwistend in openbare gelegenheden en in alle opzichten een genot-zoeker.

Voor de Ismailia-Moslims, die hem beschouwen als de vleesgeworden goddelijke rede, is genot verre van afkeurenswaardig. Voor hen zijn het geluk en sereniteit, die zin aan het leven schenken. De meesten hunner wonen in India en Oost-Afrika, doch men treft sommigen hunner ook aan op zo ver van elkaar liggende plaatsen als New York City en Pamir, het Sowjet „dak van de wereld".

Geen vriend van de Sowjets

Wat Pamir betreft, heeft zich een incident voorgedaan, dat bepaalde repercussies gehad heeft. - De belasting-collecteur aldaar stond de Mohammedanen toe, een deel van hun geld als tiende aan de Aga Khan te zenden. Toen Moskou dit vernam, werd Zijne Hoogheid door de verontwaardigde autoriteiten aldaar uitgekreten als „een vijand van het Sowjet-volk" en de belastinggaarder verdween uit de menselijke gezichtskring.

De Ismailia's stammen af van een Perzische groep van religieuze krijgers, die aan het Engels een van zijn meest sinistere woorden geschonken hebben - namelijk dat van „assassins" (moordenaars). - De Assassins beijverden zich in het bijzonder om ongelovigen met het zwaard om te brengen, omdat ze ervan overtuigd waren, dat zij onmiddellijk naar een hemel van exotische schoonheid en van genoegens, die alle verbeelding te boven gaan, overgebracht zouden worden, als zij bij een poging daartoe gedood zouden worden.

Ofschoon zijn secte een minderheid vormt, heeft de Aga Khan er de absolute macht over. Zijn volk betaalt hem een onberekenbare bijdrage in geld, want een ieder is verplicht hem jaarlijks een som te schenken. Hoe groot het bedrag is dat hij ontvangt, is een geheim, aangezien het niet belast wordt nademaal het een godsdienstige gift is; het moet echter enorm zijn, te oordelen naar zijn eigen verklaring, niet lang geleden afgelegd, dat hij slechts 10 procent nodig heeft om zijn behoeften te dekken. Men kan zijn fortuin veilig schatten op bijna 1 milliard Amerikaanse dollars en zijn huidig jaarlijks inkomen op een bedrag van tussen de 20 en 25 millioen dollars. Zijn bankiers te Londen beschouwen de 8 millioen dollars, die hij daar in deposito heeft, als een speldeprik en de manier, waarop hij verteringen maakt ontneemt hieraan iedere denkbare ironie.

Een legende?

Zijn naam en zijn titels kan men nauwelijks in één adem opnoemen. Hij is Zijne Hoogheid, Sir Mohammed Moulana Hazer Imam Sahib Sha Aga Sultan Khan III, „Bewaarder van Tijd en Bestaan, Schatkamer van de Ziel van het Heelal". Zijn volgelingen in de steden beschouwen zijn goddelijkheid met enige reserve, maar de stamlieden in de afgelegen plaatsen die hij zelden bezoekt, vullen hun mond met de aarde, die hij betreden heeft.

De Aga Khan zelf vindt zulke daden van verering buitensporig, ofschoon hij zijn rol van geestelijk leider uitermate ernstig opvat. Hij heeft niet geaarzeld, het verhaal van zijn badwater te diskwalificeren als „baarlijke kletspraat" en hij vindt het zeer onaangenaam, dat de meeste nieuwsberichten over hem steeds vermengd zijn met zijn rijkdom en zijn sociale activiteiten.

Er is een legende, die zegt dat hij de rijkste man ter wereld is. Hierover zegt de Aga Khan: „Nonsens!" En dan laat hij er — met enige jalouzie — op volgen: „De rijkste man ter wereld is de Nizam van Hyderabad. Hij heeft een zwembad vol diamanten."

Nog meer!

Behalve de bijdrage van zijn volgelingen heeft hij nog een enorm inkomen uit zijn beleggingen en zijn financiële ondernemingen in Europa, waarmede hij opmerkelijk veel succes oogst. Tegelijkertijd heeft hij uitgebreide bezittingen in India, Kenya, Syrië en Iran; woningen te Parijs, Londen, Bombay, Karachi en Poona; een villa nabij Cannes, zijn voornaamste verblijfplaats; een Arabisch nachten-paleis op het eiland Zanzibar, een jachtverblijf in Schotland, ,en kasteel in Ierland — en al deze eigendommen zijn het gehele jaar door volledig bemand, tot de kok aan toe, opdat men er steeds op voorbereid moet zijn, dat Zijne Hoogheid onverwacht kan binnenvallen.

Eens heeft hij een partijtje gegeven voor 3000 gasten. dat meer dan 80.000 Amerikaanse dollars gekost heeft voor die ene avond. Toen zijn vierde vrouw, de tegenwoordige Begum, bijna van haar gehele juwelencolectie ter waarde van circa 800 duizend lollars beroofd was — toen zij hun villa nabij Cannes verlieten om naar Parijs te gaan, bleef de Aga Khan onverstoord. „O," merkte hij glimlachend op, „Lloyds moet zich bezorgd maken. ik niet!" Ten langen

(Vervolg op pag. 4)

Wijst grote activiteit in Indo-China op naderend „vredes-offensief"?

SAIGON. Bij zijn aankomst zeide de Franse Minister van Landsverdediging Pleven, dat de werkelijke onafhankelijkheid voor de Verbonden Staten een der morele voorwaarden voor militaire successen is. Aan de andere kant was de toenemende en overtuigende deelneming der Nationale legers een der voorwaarden voor het behoud van de onafhankelijkheid der verbonden Staten.

Waarnemers merken op, dat de aanwezigheid van Pleven in Indo-China samenvalt met die van een record aantal Franse, Amerikaanse en Britse militaire leiders. Harold Stassen wordt in de loop van deze maand in Indo-China verwacht. De Amerikaanse Ambassadeur in Teheran, Lloyd Henderson is heden naar Thailand vertrokken, waar een bijeenkomst van Amerikaanse Ambassadeurs in het Verre Oosten wordt gehouden.

Volgens mededelingen hebben de Franse Unietroepen in de driehoek Ninhbinh-Nam Din-Phoe Ly, 70 km ten Zuiden van Hanoi, 530 man Vietminh-troepen buiten gevecht gesteld.

Het doel van deze zuiveringsoperatie die door sterke Frans—Vietnamese strijdkrachten werd uitgevoerd, is, geïnfiltreerde elementen der Vietminh Divisie en het Vietminh Regiment uit de delta der Rode Rivier te verdrijven.

Gisteren vonden de gehele dag zware gevechten plaats om de geïsoleerde en versterkte dorpen, in de onder water staande rijstvelden, die de uitgangsbases der Vietminh voor eventuele operaties vormen.

Volgens militaire kringen is de spits der Vietminh voorhoede thans een twintigtal km van Loeang Prabang verwijderd, terwijl de hoofdmacht zich nog verscheidene dagmarsen van de Residentie Laos, ofwel een vijftigtal km ten Noorden en Noord Oosten van Loeang bevindt.

De Franse legerleiding maakte bekend, dat de stad Kontoem op 250 km van de hoofdstad van Annam Hue, door de burgerbevolking gedeeltelijk is ontruimd, terwijl ook enkele legereenheden de stad hebben verlaten, waar thans nog slechts lichte eenheden aanwezig zijn.

Algemene ledenvergadering van R.C.A.

Ds. G. J. Eijbers, Dr. H. G. Bär en M. Oduber tot ere-leden benoemd

Tijdens de gisteravond in het RCA sportcentrum gehouden Algemene Ledenvergadering van R CA werden een drietal ereleden benoemd en wel de Weleerwaarde Heer Ds. Gerrit J. Eybers die momenteel met vacantie op Aruba verblijft; Dr. H. G. Bar, oud-Voorzitter van de Vereniging, die het vorige jaar Aruba om gezondheidsredenen moest verlaten; M. Oduber, die reeds verschillende jaren zijn beste krachten voor de Vereniging geeft.

Bij de benoeming van Dominee Eybers als erelid der Vereniging, willen wij hier even stilstaan.

Dominee Eybers heeft gedurende zijn periode als predikant van de Protestantse Gemeente op Aruba van 1908 tot 1917 het grote belang van de lichamelijke opvoeding van de jeugd naast die der Geestelijke ingezien. Hij was het die in verband met het jeugdwerk het voetbalspel op Aruba heeft ingevoerd. Voetbalschoenen en ballen kende men toentertijde op Aruba nog niet en hij was het die deze goederen voor zijn jeugdwerk invoerde. Er werden voetbalploegjes gevormd en later zelfs de eerste Arubaanse Vereniging Aruba Voetbalvereniging A.V.V. opgericht. Dominee Eybers is dus de pionier van het hedendaagse voetbalspel op ons eiland. Naast de catechismus leerde hij de Arubaanse jeugd de eerste regels van het voetbalspel. Het is dan ook zeer goed gezien van de Arubaanse Sportvereniging RCA om deze pionier tot erelid van de Vereniging te benoemen.

Dr. H. G. Bar was enige tijd Voorzitter van de Vereniging en heeft door zijn liefde voor de Vereniging veel en goed werk verricht. Juist in een tijd dat de Vereniging grootse plannen ging maken moest hij vanwege gezondheidsredenen naar Nederland vertrekken.

Modesto Oduber, het derde benoemde erelid van de Vereniging is nog steeds de harde zwoeger voor RCA. Vele jaren heeft hij zijn vrije tijd voor zijn Vereniging besteed en nog steeds is hij een der steunpilaren van RCA.

Vanaf deze plaats mogen wij alle drie Heren van harte feliciteren met het erelidmaatschap van een der grootste sportverenigingen van Aruba.

HET LAATSTE GEDEELTE VAN HET JUBILEUM-PROGRAMMA VAN R.C.A.

Op Zaterdag 13 Februari zullen op het RCA-terrein vriendschappelijke voetbalwedstrijden plaats vinden.

Zondag 14 Februari om 9 uur Plechtige Hoogmis in de St. Franciscuskerk.

Om 10.30 uur veteranen voetbal wedstrijd op het RCA-terrein en om 5 uur n.m. een gecostumeerde voetbalwedstrijd. Lachen, lachen, en nog eens lachen.

Op Maandag 15 Februari 1954 om 8 uur n.m. receptie in het RCA Sportcentrum waarbij trekking van de loterij.

Op Vrijdag 19 Februari Feestavond in het RCA Sportcentrum met muziek van de bekende Band Flor de Oro.

OOSTDUITSE POLITIE WORDT GEMOTORISEERD

LONDEN. Van officiële Londense zijde werd vandaag verklaard, dat OostDuitsland snel voortgaat met de uitvoering van zijn plannen voor de mechanisatie van het 80.000 man tellende „politie"-leger en het tempo van zijn wervingsactie opvoert ondanks de Sovjet-Russische propaganda tegen de herbewapening van Duitsland.

Zij zeiden dit naar aanleiding van persberichten uit Berlijn, dat er nieuwe Oost Duitse eenheden worden gevormd, die worden uitgerust met moderne Russische tanks van de typen Stalin I en Stalin II en dat de Oost Duitse communistische Regering van plan is in de loop van 1954 de sterkte van de luchtmacht te verdrievoudigen. Volgens de jongste beschikbare gegevens beschikt de Oost Duitse Weermacht op het ogenblik over tenminste 600 tanks van Russische makelij, 234 stukken zelf voortgedreven geschut, 200 luchtafweerkanonnen en 1400 stukken ander geschut. De Luchtmacht is 6000 man sterk en uitgerust met ongeveer 50 opleidingstoestellen van het type Yak.

ARGENTIJNSE POOL-ONDERZOEKERS IN HELICOPTERS GEEVACUEERD

BUENOS AIRES. Vandaag is door middel van een hefschroefvliegtuig een aanvang gemaakt met het ophalen van 19 Argentijnse officieren en manschappen, die twee jaren lang in het Zuidpoolgebied afgesloten waren. De betrokkenen zouden gedurende één jaar de militaire basis Generaal San Martin in de Baai van Margherite op Grahamland, dat zowel door Engeland als Argentinië wordt opgeëist, bemannen. De vorige zomer sloot het ijs de toegangen tot de baai af en moest het personeel er een tweede winter doorbrengen. Dit jaar bleken schepen opnieuw niet in staat de gestranden op te pikken. Een onlangs uit Amerika aangekomen Sikorsky-hefschroefvliegtuig legde de laatste 230 km af en haalde de mannen op. Blijkens een communiqué van het Ministerie van Marine verkeren de mannen in „uitstekende lichamelijke conditie'.

Sir Edmund Percival Hilary (links), de 34-jarige Mount Everest beklimmer, maakt thans een tournee door de Ver. Staten, waar hij tal van lezingen zal houden. Met hem op de foto staan mevr. Hillary en twee leden van zijn expeditie, dr Charles Evans (midden) en George Lowe (rechts). Hillary, Nieuw Zeelander van geboorte, is van plan in Maart van dit jaar een nieuwe beklimming van een andere Mount Everest-top te ondernemen.

Urkers gaan het nu in Amerika proberen

URK - De burgemeester van Urk heeft bekend laten maken, dat er voor Urker vissers gelegenheid bestaat te emigreren naar de Verenigde Staten. De burgemeester heeft besprekingen gevoerd met het Consulaat Generaal der Verenigde Staten en andere autoriteiten over de mogelijkheid tot immigratie van vissers. Een redery in Pensacola (Florida) is genegen Urker vissers in dienst te nemen.

Deze rederij oefent de visserij uit met acht schepen; het visserijgebied ligt in de Golf van Merico, ongeveer 700 mijlen van Pensacola verwijderd. Aanvankelijk zijn de verdiensten van een gewoon matroos ongeveer NAf 300 in de maand, maar hogere besommingen zijn mogelijk.

Het is de bedoeling van de burgemeester drie flinke IJselmeervissers naar Amerika te doen uitzenden, om eerst de visserij te beoefenen en zich op de hoogte van de levensomstandigheden in Pensacola te stellen. Na enige maanden kunnen deze vissers naar Nederland terugkeren om verslag uit te brengen van hun bevindingen. Daarvan zal het afhangen of er meer genegen zijn naar Amerika te vertrekken.

Dit jaar zal het aantal vergunningen voor de visserij op het IJselmeer sterk worden ingekrompen, waardoor een groot aantal Urker IJselmeervissers werkloos wordt. Er zijn reeds verschillende plannen in bespreking om voor deze groep vissers ander werk te zoeken.

Een gedeelte zal waarschijnlijk naar de Noordzeevisserij overgaan, maar deze mogelijkheid is niet voor iedereen aanwezig, aangezien voor een modern visserijbedrijf meer dan een ton nodig is Misschien zal emigratie naar de Golf van Mexico voor een gedeelte der IJselmeervissers een oplossing betekenen voor de moeilijkheden.

De gegadigden kunnen zich aanmelden ten stadhuize. De kosten voor uitzending komen ten laste van een Amerikaans Fonds.

Enige tijd geleden heeft een Perzische rederij het verzoek gericht tot de burgemeester drie volledige bemande Urker kotters te zenden. Deze zouden dan naar de Perzische Golf vervoerd worden, om daar als instructievaartuigen voor de visserij dienst te doen. Vandaar zouden de vissers dan weer naar Urk kunnen terugkeren doch zonder schepen.

Deze plannen zijn echter nog niet verder uitgewerkt.

Dank zij technische voorlichting van de kant van de Ver. Naties beschikt Indonesië thans over moderne aardewerkfabrieken en kan het land deviezen besparen door beperkingen op de import van dit artikel. Het pottenbakken is een oude Indonesische kunst, welke zich echter tot nu toe meer op artistieke dan op commerciële prestaties toelegde.

Italiaanse communisten veroorzaken onrust

ROME. - In een aantal grote steden in Italië vonden heden in industriële bedrijven vergaderingen en onderbrekingen van het werk plaats, uit protest tegen de aanwijzing van Scelba als kabinetsformateur.

Er vonden manifestaties plaats die georganiseerd waren door vakverenigingen onder communistische leiding. Scelba wordt in deze kringen beschouwd als een man van „anti-sociale reactie en een felle onderdrukker van de aspiraties der werkende klasse".

Italië wordt thans bedreigd door een nieuwe communistische stakingsgolf als gevolg van de aanwijzing van de christen-democraat Mario Scelba tot kabinetsformateur. De stakingen, die 3 tot 24 uur zullen duren, zullen zich uitstrekken over alle industriecentra in het land. Morgen zal het werk worden neergelegd in Liguria in het Noordwesten des lands, waar de belangrijke scheepswerf van Genoa en Savona gelegen is. Donderdag komt Lombardije, het hart van de Italiaanse industrie, waar o.a. Milaan ligt, aan de beurt. Piedmont met zijn auto-industriecentrum Turijn en andere streken zullen later volgen.

De stakingen worden georganiseerd door het 5 millioen leden tellende algemeen vakverbond, dat onder communistische leiding staat en steun heeft verworven van de kleine sociaal-democratische vakbond. De christen-democratische vakbeweging, die zich in September en December j.l. bij de communisten aansloot bij de algemene staking van 24 uur, heeft geweigerd aan de nieuwe reeks stakingen deel te nemen. De Katholieken achten deze stakingen provocerend en schadelijk voor de uitslag van de huidige onderhandelingen met de werkgevers voor hogere lonen.

Scelba heeft zich de ganse dag onderhouden met leiders van de liberale en sociaal-democratische partijen over de verdeling van de portefeuilles. Het is nog niet bekend, of de kleine Republikeinse Partij tot het Kabinet zal toetreden, hoewel het vrij zeker vast staat, dat zij de regering in het parlement zal steunen. De nieuwe coalitie-regering kan rekenen op een geringe meerderheid van ongeveer zestien stemmen in de 590 leden tellende Kamer van Afgevaardigden. Doch haar aanhang in de Senaat zal wankeler zijn.

Men vermoedt, dat Scelba de portefeuille van binnenlandse zaken zelf zal beheren. De 52-jarige Siciliaanse advocaat heeft deze functie vijf jaren lang bekleed tot zijn aftreden de vorige zomer.

BRAZILIE SCHAART ZICH IN RIJ VAN ANTI-KOLONIALE LANDEN

RIO DE JANEIRO - Brazilie zal zich op duidelijke wijze verzetten op de conferentie van Caracas tegen het denkbeeld, dat een niet-Amerikaans land kan voortgaan gezag uit te oefenen op welk deel van het Amerikaanse continent ook, aldus heeft de vice-kanselier Vicente Rao op een persconferentie verklaard. Hij gaf daarbij een uiteenzetting van de resultaten der conferentie van Braziliaanse ambassadeurs in Amerikaanse landen, welke in Rio is gehouden. Hij erkende, dat de Braziliaanse regering zich vroeger ertegen verzet had, dat de kwestie van Europese kolonies op het Amerikaanse continent op bijeenkomsten van pan-Amerikaanse landen besproken werd, omdat zij meende, dat dit een unilaterale procedure was, daar de Europese landen niet vertegenwoordigd waren. Na de anti-koloniale rede van president Vargas in October jl. op de verjaardag van de ontdekking van Amerika veranderde de Braziliaanse regering haar richtlijnen en besloot op duidelijke wijze te strijden voor de bevrijding van de nog bestaande kolonien in Amerika, aldus spreker.

AMERIKAANSE JOURNALISTEN VROEGEN ASYL IN TSJECHO-SLOWAKIJE

LONDEN. Het Tsjecho Slowaakse persbureau Ceteka meldt vandaag, dat twee Amerikaanse journalisten tijdens een persconferentie te Brno (Moravië) gisteren politiek asyl hebben gevraagd.

In het Tsjecho Slowaakse communistische partij-orgaan "Rude Pravo" van heden wordt hun namen vermeld als George en Helg Lohr. Het blad vermeldt hun adres niet noch de Staat, waarvan zij afkomstig zijn, en evenmin het blad, dat zij vertegenwoordigen. Volgens het Tsjechische blad waren zij het niet eens met de fascistische politiek van de Amerikaanse Regering.

Ceteka zei, dat de beide journalisten verklaard zouden hebben, dat het Amerikaanse volk „opzettelijk misleid wordt door heftige propaganda, die gericht is tegen de vooruitstrevende krachten ter wereld". „Zij lieten een aantal voorbeelden en feiten zien, waaruit de agressiviteit van deze politiek blijkt, die indruist tegen het vurig verlangen naar vrede bij het Amerikaanse volk", aldus Ceteka.

Plastic versus gezelligheid

EDINBURGH - Binnenkort zal in Edinburgh begonnen worden met de bouw van een school, die geheel uit plastic zal bestaan. Verwacht wordt dat het project in bijzonder korte tijd zal zijn voltooid en bovendien aanmerkelijk minder zal kosten dan een gewone school van baksteen.

Een lezer van de Times heeft met enige weemoed op dit nieuws gereageerd. „Ongetwijfeld", zo schrijft hij, „is deze plastic school de meest hygienische ter wereld, en bovendien in economisch en bouwkundig opzicht een unicum maar toch beklaag ik de kinderen, die straks de anti-septische lokalen zullen bevolken. Zij zullen nooit herinneringen hebben aan de doordringende geur van potlood en vlakgum, die in mijn oude school hing, want ongetwijfeld is de nieuwe plastic school volmaakt geventileerd. Zij zullen nooit een zakmes nodig hebben om hun bank naar eigen smaak te verfraaien, want zo prettig het is, in hout te kerven, zo ontmoedigend is de bewerking van plastic. Deze school in Edinburgh krijgt nooit een eigen gezicht want plastic blijft altijd glimmend nieuw: een onverslijtbaar materiaal. Ik beklaag de toekomstige schooljeugd, omdat deze als zij volwassen is, zich slechts het zoemen van de air-conditioning zal kunnen herinneren. En dan vrees ik, dat deze plastic school nog slechts het begin is. Straks verdwijnen ook de leraren en onderwijzers, wier plaats zal worden ingenomen door vernuftige herhaal-machines van moeilijke woorden en robots om de vreemde steden aan te wijzen op de landkaart. Een foto-electrische cel registreert de opgestoken vinger en radar-ogen zien toe, dat niemand wederrechtelijk uit de bank komt."

Aldus lazen wij in het Algemeen Handelsblad.

Spoedige hervatting van Brits-Perzisch olie-overleg

LONDEN. De Engels—Perzische onderhandelingen over het oliegeschil zullen, naar men in kringen van het Engelse Ministerie van Buitenlandse Zaken verklaart, binnenkort in een nieuw stadium komen.

Deze onderhandelingen zijn gelijktijdig te Londen en te Teheran gevoerd. De besprekingen te Londen tussen acht grote oliemaatschappijen hebben ten doel een formule te vinden voor de verkoop van de Perzische olie op de wereldmarkt, welke alle betrokken partijen bevredigt. De adviseur voor olie-aangelegenheden van het State Department, Herbert Hoover Jr., die deze besprekingen gedeeltelijk heeft georganiseerd, is Zaterdag uit Londen naar Washington vertrokken. In kringen van het Engelse Ministerie van Buitenlandse Zaken is men van mening, dat zijn vertrek zou betekenen, dat zijn rol van bemiddelaar tussen de Amerikaanse autoriteiten, het Engelse Ministerie van Buitenlandse Zaken en de Maatschappijen gedeeltelijk is uitgespeeld en wel op een bevredigende manier.

De besprekingen tussen de Maatschappijen worden deze week voortgezet en het resultaat ervan zal binnenkort bekend zijn. Dit zal naar het schijnt, het teken zijn, waarop de nieuwe Engelse Ambassadeur in Perzië, Roger Stevens, wacht om zich naar zijn post te begeven. Het tijdstip van zijn vertrek is nog niet officieel vastgesteld, maar men meent, dat hij over een dag of tien Londen zal verlaten.

Te Londen is men van mening, dat zijn aankomst in Perzië de aanvang te Teheran zal betekenen van de Engels—Perzische onderhandelingen, waarvoor het terrein werd voorbereid door de besprekingen tussen de Engelse zaakgelastigde, Denis Wright, en de Perzische Regeringsleiders.

Nederland heeft „rijdende school"

GRONINGEN. - Over enkele maanden, vermoedelijk in Juli, zal op de kermis in Leeuwarden worden gestart met de eerste rijdende school in Nederland. Deze school, die wordt geëxploiteerd door de Stichting Rijdende School, is bedoeld om onderwijs te geven aan kinderen van ouders van kermisinrichtingen en hun personeel. In het stichtingsbestuur hebben zowel r.k. als niet-r.k. zitting. Het instituut van deze stichting kan voor Nederland en ook voor het buitenland volkomen nieuw worden genoemd.

Het vraagstuk van het geven van onderwijs aan kinderen, die met hun ouders het land doortrekken, is zeer groot. Bovendien is vrijwel niets bekend over de aantallen kinderen, die in deze groep schoolplichtig zijn. Van alle zijden is de grootst mogelijke medewerking verkregen om dit initiatief mogelijk te maken. Van de overheid werd een rijkssubsidie verkregen, waardoor de stichting in staat is gesteld deze eerste rijdende school te exploiteren. Het onderwijs zal individueel worden gegeven, op dezelfde wijze als bij het onderwijs aan schipperskinderen. De onderwijzer, die met deze school is belast, de heer D. C. Ladensteijn uit Rotterdam, heeft, evenals zijn vrouw, ervaring op het gebied van dit onderwijs. Indien dit experiment slaagt en daaraan twijfelt men niet, dan zal het nodig zijn vier of vijf van dergelijke scholen in dienst te stellen om de daarvoor in aanmerking komende kinderen het onderwijs te kunnen geven. Het eerste jaar zal evenwel moeten worden geëxperimenteerd met deze nieuwe school, die zal worden gebouwd bij de carrosseriefabriek Medema te Appingedam.

De school krijgt inclusief de woning van de onderwijzer een lengte van 19.80 meter. De inrichting wordt zeer modern. Zo krijgt de school b.v. electrische verwarming en electrische ventilatie. Er zal plaats zijn voor 24 leerlingen. Het ontwerp van de school is tot stand gekomen door samenwerking tussen de architect de heer J. H. M. Wilhelm, verbonden aan de dienst stadsuitbreiding en volkshuisvesting te Groningen, en de technische ambtenaren van de R.A.C. en de carosseriebouwer, de heer Medema. Als voorlopige route voor het eerste jaar is vastgesteld Leeuwarden, Tilburg, Zaandam, Den Haag, Leiden, Nijmegen en Breda. Het eerste winterkwartier zal waarschijnlijk Groningen zijn.

PRINS BERNHARD LO BAI AFRICA?

LA HAYA - Gobierno di Sur Africa a invita Prins Bernard pa hasi un bishita oficial. E bishita aki lo tuma lugar na fin di anja, segun informacion-nan di bon fuente.

HENTER MUNDO TA REZA PA SALU DI PAPA

ROMA - Segun noticia di parti di Vaticano tocante salu di Papa Pio XII, e hikmentu cu a tormenta e Papa 9 dia largu a stop Diahuebes. E la bira hopi debil door di malesa di stoma y a bira peor door di complicacionan ora di comementu. Henter Italia ta tene oracion nan especial pa salu di Papa. Nan a manda un bulletin medico tocante e situacion di Papa na tur e 1500 obispenan di henter mundo. Trinta socur di un orde, cu solamente ta usa nan bos pa rezamentu ora cu nan ta den kapel, a tene oracionnan especial pa salu di Papa. Cinco ora largu nan a keda riba nan rudia sin move, cu nan cara tapa cu un velo blanco, cual ta cai riba nan panja blauwnan cu nan tin bisti. Nan stem helder ta zona ela asina, mientras un multitud cu a reuni hunto cu nan patras den kapel ta reza huntu cu nan! Den hopi otro conbentonan nan ta tene servicionan especial pa pidi Mama Maria pa salu di Papa Pio XII.

PIDIDO-DI-LIMOSA TA PARA MIRA CON SU CAPITAL TA BAI DEN HUMA

ORAN - Di tanto curazon cayente, pidido-di-limosa (esei ta su ofishi), Koeider Oeld Moestafa, di Oran, cu e kier a cumisa un bida nobo, a coste un capital.

Di su probresa e la spaar 100 francs y a cumpra un pida biljechi cu e placa. Dia di wega, un amigo cu a waak e number pe, como e no sa lesa, ta duncle e bon noticia cu e la gana cinco milion francs. Loco di alegria e la fia un floes nobo cu ta costa 4000 francs, pa paga ora cu e cobra e placa. Pero e kier bai un poco netji bisti pa e cobra e placa. E montante ta mas o menos 2.500 florin di aki, loke e mester hanja. Pa mustra cu di berdad e kier cumisa un otro bida, e ta pega e panja bieuw na candela, pero ta nota na ultimo ora cu c a laga e biljechi den su sacu di carson. Con e asunto a para despues e historia no ta menciona.

CUMINDAMENTU DI PATER FICK Y PATER ANINK

Nos mester participa na nos lectornan cu Diahuebes mainta na vliegveld di Miami nos a topa cu Pater Fick y Pater Anink, un poco prome cu nan ta bai sali pa New York, ultimo parada prome cu nan crusa pa Europa. E dos rev. padernan ta bisa cu nan a pasa un bon tempo na Miami.

AWOR CU NO POR A YEGA NA DECISION TOCANTE ASUNTO DI ALEMANIA, CUESTION DI CHINA ROJO LO WORDE ATENDE

BERLIN - Ministernan Occidental ta rechaza plan di Molotof pa e reunion di Alemania. Dulles como prome orador, tabata di opinion, cu e plan Ruso ta bin dirigi riba expansion ri e bloki Sovietico te na Rijn. Y segun e Molotof tin miedo, pa e eleccionnan cual lo elimina e gobierno Aleman oriental.

Como e asunto aki no a logra di yega na un decesion, nan a desidi pa cumisa atende asunto di China Communista.

Un orador Ruso ta informa cu Dialuna e ministernan lo tene un conferencia cual lo trata tocante medidanan di e tension internacional y pa forma un conferencia di e cinco grandi-nan huntu cu Peking-China. Esaki ta prome punto cu a worde propone door di Rusia riba su agenda. Dialuna cade delegacion lo ta di cuater persona so, contando e interpretador-nan. Riba e otro conferencianan semper tin mas di 100 deputado presente. Desicion pa tene e conferencia aki den secreto, a worde acepta door di voto, despues di a soluciona varios problema nan di esnan cu ta di otro opinion.

E conferencia di Diabiernes mas parti tabata contestacion y discusionnan contra proposicionan di Molotof.

Despues di minister Dulles, minister Bidault ta papia. E ta bisa cu nan no por yega na un acuerdo cu Molotof kier. Mi ta mira masja bon, e ventaha-nan cu Union-Sovietico ta spera di hanja, door di hala su troepa-nan algun diez kilometer patras, si e por logra di hanja Merca y Inglatera pa retira nan troepanan foi Europa.

Minister Eden ta declara cu proposicion di Molotof ta contra e prome tres puntonan di dje. Cual ta di masha importancia, y mientras cu Molotoff no ta dispuesto pa yega na un acuordo cu ne, cu e tin poco speranza cu nan lo yega asina leuw pa hasi un bon progreso.

Despues Molotof a keda discuti casi tres cuarto di hora pa defende su proposicion.

E conferencia aki a dura cuater hora, durante debatenan un deputado americano ta pega sonjo. Un comassario Frances, Francois Poncent, bual tei como consehador di Bidault, a scirbi un poesia, y ta lage pasa rond. Na cierto momento Molotof ta conta un chiste na su re-emplazador Gromyko, y tur dos ta dal grito di harimentu.

ERIC DE NOORMAN

Door Hans G. Kresse

DE ZWARTE RUITER

31. „Wellicht weet ge dat Sigurd de half-broer van mijn vader is. Bij diens dood en de mijne zou hij dit gehele Oostelijke leen onder zich krijgen. Vier maanden geleden reden wij gedrieën uit op een jachttocht. Onverhoeds schoot Sigurd mijn vader neer. Ik zag het gebeuren. Hij achtervolgde mij, om ook mij onschadelijk te maken, maar ik wist te ontkomen. Er was niets wat ik doen kon. Ik wist zeker, dat hij mij uit de weg zou laten ruimen, zodra ik mij blootgaf. Daarom trok ik mannenkleren aan en maskerde me. Ik werd de Zwarte Ruiter. In die rol wilde ik een opstand tegen Sigurd organiseren. Maar hij is sluw. Zodra hij dit bemerkte, strooide hij het gerucht rond, dat de Zwarte Ruiter de moordenaar van Agar was. Dat was genoeg om mij onmogelijk te maken. Maar Sigurd liet het daar niet bij. Met enkele trawanten vermomde hij zich eveneens als de Zwarte Ruiter en ondernam plundertochten in zijn eigen gebied. Op die manier sneed het mes van twee kanten. Hij perste nog meer rijkdommen uit zijn horigen, dan hij als leenheer kon doen, en bovendien maakte hij de Zwarte Ruiter tot de meest gehate naam in de omgeving. Ik kon mij nergens meer vertonen en moest mij overdag in grotten als deze verbergen. Zo hoopte Sigurd mij te dwingen dit gebied te verlaten, nu hij mij niet doden kon. Maar ik wilde niet vluchten, hoe afschuwelijk de toestand ook voor mij was. Ik wilde mijn vader wreken. En daarbij, ik kon de arme bevolking toch niet aan haar lot overlaten? Geld bezat ik niet. Daarom begon ik edelen, in wie ik vrienden van Sigurd vermoedde, te overvallen, en hun geld en sieraden onder de allerarmsten te verdelen. Kunt ge dat begrijpen?" „Volkomen", zei de Noorman kalm. „Agar was een oude vriend van mijn vader Wogram, en voor de zon is opgegaan hoop ik met zijn moordenaar te hebben afgerekend." Vreugde, vermengd met verbazing, maakte zich van het meisje meester. Stralend keek ze de Noorman aan... „Uw vader Wogram!" riep ze uit. „Maar dan moet ge... dan kunt ge niet anders zijn dan Eric..."
„Inderdaad! Ik ben Eric, koning over het volk der Noren. Ik trek thans uit om mijn ontrouwe leenman Sigurd ter verantwoording te roepen! Wilt ge mij volgen, Astara?"

JINETE PRETOE

81. „Casi sigur bo sabi cu Sigurd ta ruman di banda di tata di mi papa. Despues di nos morto tur herencia ta keda pele. Ta cuater luna pasa cu nos tres a sali pa un jaagmentu. Di ripente Sigurd a tira mi papa mata. Ma mira tur cos, y despues e la siguimi pa mata mi tambe, fortunamente ma logra di scapa. Nada mi por a hasi otro. Mi tabatin siguranza cu e lo matami mes ora cu e hanjami den su man... Pa es motibo ei ma bisti panja di homber y a husa un maskarada pa hasi mi desconocido. Ma bira e Jinete Pretoe. Den e papel aki mi tabata trata pa forma un lantamentu contra di Sigurd. Pero e ta sabi. Mes ora e la ripara esaki, cu e la cumisa pasa e rumor cu ta e Jinete Pretoe tabata suficiente pa cibra mi forsa completamente. Pero Sigurd no tabatin basta cu esei, cu algun otro mas nan tambe ta bisti na Jinete Pretoe y ta horta y mata den nan mes lugarnan. Cortando di dos banda. E tabata forsa e hende nan paga mas, y ademas e la trese mas y mas odio contra e Jinete Pretoe. Mi no por a sali pa ningun lugar, di dia mi mester scondc den e cuebanan aki. Asina Sigurd ta spera di obligami di sali di e lugar aki. Pero mi no kier hui, con mal cu e situacion tabata pa mi. Mi kier venga morto di mi papa. Y ademas, mi no por laga e pober pueblo den man di un hende asina? Pesci ma cumisa ta ataka e Edelen-nan, kende mi tabata sospecha cu ta amigo di Sigurd, y mi ta kita tur nan placa y nan prenda-nan di balor y mi tabata partinan pa e pobernan. Bo ta compronde awor?"
„Claramente", e Noorman ta bisa calma. „Agar tabata un bon amigo di mi tata Wogram, y prome cu solo sali mi ta spera di a venga su morto". Alegria y despues sorpresa ta podera di e mucha moher. Contento e ta keda mira e Noorman... „Bo tata ta Wogram!" Anto... abo mester ta... bo no por ta ningun otro cu Eric anto..."
„Ciertamente! Mi ta Eric, rey di Noren-nan. Awor mi ta cla pa hasi Sigurd mi representante infiel un bishita! Bo kier sigui mi, Astara?"

REUNION SECRETO NO TA TRESE NINGUN SOLUCION

BERLIN - E ministernan den nan conferencia di antayera no a yega na ningun resultado ainda, segun ta worde informa. E minister Americano Dulles ta bolbe rechaza proposicion di Molotof, pa tene un conferencia cu China Comunista. E ministernan no a tuma un desicion, si nan lo tene un otro conferencia. Tampoco nan no a disidi con na unda y di cual manera nan lo termina e asunto di Alemania y di seguridad di Europa.

Awe nan ta spera e minister di buitenlandse zaken, Figl, cu su consehadornan di Berlin.

Nan ta spera cu Molotof lo duna su contestacion riba e ultimo proposicion di e tres ministernan Occidental pa tenementu di elleccionnan liber na Alemania.

GEZAGHEBBER TA RISIBI E PROME EJEMPLAR DI E BOEKI DI HYSTORIA DI ARUBA

Awe mainta e prome boeki scibi door di dr. Johan Hartog over di Aruba a worde entrega serca Gezaghebber. Gezaghebber a recibi e author y e publicador sr. D. de Wit. Un ora despues di nan bishita na Gezaghebber e boeki a cumisa worde bende den boekhandel.

Ta un boeki di 480 pagina, cu hopi plaatji, over di hystoria di Aruba, scibi riba un man manera vlot y cu animacion, con e „Isla inutil" a bira un centro importante di industria den hystoria di mundo."

AVION AMERICANO TA PIDI YUDANZA

LA HAYA - Un avion americano cu ta riba oceano atlantico pa Noord di Spanja, ta den peliger. Un motor so tabata traha ainda.

De Franse Vietnamese troepen vechten verwoed, vermoedelijk om een gunstige positie in te nemen voor de bestandsbesprekingen, die elk ogenblik kunnen worden geopend. Hier zoeken een aantal manschappen dekking in een haastig uitgegraven stelling. De strijd is zwaar en de aanvoer geschiedt vrijwel uitsluitend per parachute. De communisten hebben enkele belangrijke posities verloren, maar weten in de oerwouden stand te houden.

DE AGA KHAN WERD GEWOGEN

(Vervolg van pag. 2)

leste heeft de Franse politie de juwelen teruggevonden; bij de diefstal bleek een politie-beambte betrokken te zijn.

Vrienden van de Aga Khan merken ook weleens op, dat de Aga Khan niet ver bij zijn vriend, de Nizam van Hyderabad achterblijft als het aankomt op het ten toon spreiden van pracht en praal bij een huwelijk. Toen Aly Khan, de oudste zoon van de Aga Khan, en zijn erfgenaam, met Rita Hayworth in het huwelijk trad, was het zwembad — zo verzekeren degenen, die het huwelijksfeest bijgewoond hebben, — gevuld met kostbaar parfum en talrijke fonteinen op het landgoed van Zijne Hoogheid spoten eveneens dure parfums op in de reeds zwaar geladen lucht.

Men vertelt ook, dat de bruidsschat van de Aga Khan waarlijk in de lijn lag van een koninklijke traditie — het was een credietbrief van 5 millioen Amerikaanse dollars. Dit werd niet buitensporig geacht, met het oog op het feit, dat Aly weinig of geen geld op zijn eigen naam heeft staan, omdat zijn financiën geheel beheerst worden door zijn goed-geïnformeerde vader.

Persoonlijk leven

Uit het persoonlijke leven van de Aga Khan kan het volgende verteld worden.

Toen hij 2 November 1877 te Karachi geboren werd, leefde zijn grootvader, de eerste Khan, nog. Hij was een zinnelijk man en werd 81 jaar oud. Hij had een uitgebreide harem, waarin honderden vrouwen waren en maakte er aanspraak op 3000 kinderen verwekt te hebben, en een corps lijfwachtcavalerie te hebben, bestaande uit 800 bloedeigen zoons.

De tweede Khan — dit woord is Mongools en betekent „chef"; Aga is Tartaars en betekent „weledele heer" — bleef slechts vier jaar aan het bewind, waarop hij stierf. Hij was een geleerde en zijn enige hartsocht was te voet tijgers te besluipen.

De Aga Khan volgde hem op, toen hij pas acht jaar oud was. Hij werd onmiddellijk onder de hoede genomen van zijn moeder, een bloedverwante van Nasreddin Shah, heerser van Perzië. Zij was een gewetensvolle vrouw met een sterke geest en het was haar wens dat hij een staatsman zou zijn, die voor het welzijn van zijn volk zou werken. Daarvoor kreeg hij eerst onderwijs van particuliere leerkrachten. Later zond zij hem naar Engeland om in Oxford en Cambridge te studeren. Daar kreeg hij de smaak beet van het cosmopolitische westerse leven en sindsdien bleef hij weg zowel uit India als uit Afrika, uitgezonderd de vereiste jaarlijkse bezoeken, die hij aan zijn volgelingen moest brengen.

Als jongeman werd hij te Londen door niemand minder dan koningin Victoria uitgenodigd voor een diner met Indisch eten en Indische bedienden. Koningin Victoria was toen 79 jaar oud maar de Aga Khan heeft nu nog een grote bewondering voor haar scherpe ogen, haar gehoor en haar eetlust. „Ik ben waarschijnlijk de laatste levende man", zo zeide hij de afgelopen zomer, „die zeggen kan, met Koningin Victoria gedineerd te hebben."

Hoewel zijn uiterlijk niet bepaald aantrekkelijk is — hij weegt ongeveer 250 Engelse ponden en draagt steeds een grote bril met rookkleurige glazen — is hij toch charmant, beschaafd en vol begrip voor de menselijke zwakheden.

Zijn huwelijken

Zijn eerste Begum — dit is een Hindustani woord en betekent „koningin" of „dame van hoge rang" — was een Indische, Shahzadi, met wie hij om redenen van staatsbelang in het huwelijk trad, toen hij twintig jaar oud was. Dit huwelijk duurde slechts een paar jaar.

In 1908 woonde hij een balletuitvoering bij en hij geraakte in de ban van Theresia Maglione, een dame uit de Italiaanse aristocratie, die danseres geworden was. Zij trouwden nog in hetzelfde jaar en zij schonk hem twee zoons. Een van hen stierf toen hij nog een kind was; de andere is de bekende Aly Khan.

De dood van de tweede Begum doet denken aan een van de duizend-en-een verhalen van Sheherazade. Het was in 1926. De Aga Khan was in Londen en deed een bod op de Gouden Dageraad — een gele diamant van 61 karaat, een van de schoonste stenen ter wereld, met een geschiedenis even onheilspellend als die van de Hope diamant.

Hij slaagde erin, de steen te kopen voor de spotprijs van 27.500 Am. dollars en keerde naar zijn hotel terug, overvloeiend van geluk. Daar lag een telegram op hem te wachten, het bericht brengend, dat de Begum overleden was.

Drie jaar later huwde hij Andrée Josephine Marie Leone Carron, de dochter van een Franse hotelhouder en eenmaal winkelmeisje geweest. Hun huwelijk duurde 14 jaar en schonk hem wederom een zoon, Sadruddin. In 1943 scheidde het paar op grond van „wederzijdse afkeer".

Het feit, dat de Aga Khan de Begum toestond eveneens een eis tegen hem in te dienen, komt op het credit van zijn ridderlijkheid; onder de Mohammedaanse wet immers had hij van haar kunnen scheiden door eenvoudig — en met minachting — driemaal de formule uit te spreken: „Ik verstoot je".

Op Rita Hayworth is de Aga Khan altijd zeer gesteld geweest en hij is het nog, ondanks haar echtscheiding van zijn zoon Aly Khan. Nog heden ten dage zendt hij haar korte, vaderlijke brieven. Maar hij had één bezwaar tegen haar, hetgeen zijn Oosterse mentaliteit verraadt ondanks zijn Westerse habitus; hij keurde het in haar af, dat zij zich in het openbaar met zoveel opsmuk vertoonde en zou liever gezien hebben, dat zij zich meer gereserveerd hield. Hij is dol op Yasmin, het dochtertje uit het huwelijk van Aly en Rita; hij heeft een bijzondere affectie voor haar, misschien ook omdat zij zijn enige kleindochter is (hij heeft nog twee kleinkinderen, maar dit zijn allebei jongens). Hij vergeet hierbij nimmer, dat hij van de Profeet Mohammed afstamt door diens dochter en tevens enig kind Fatima. Hij heeft er dan ook op gestaan, dat zij als een Mohammedaanse opgevoed zal worden.

Of dit ooit gedaan zal worden is een vraag, die eerst beantwoord zal kunnen worden, wanneer Yasmin oud genoeg is om te kunnen begrijpen. Wat echter ook het resultaat zal zijn, het staat vast, dat Yasmin voorbestemd is om een vijfde gedeelte van het vermogen van de Aga Khan te erven, want onder de Mohammedaanse wet kan een kind nooit door zijn ouders onterfd worden.

Aly, de oudste van zijn beide zoons, zal de volgende Aga Khan zijn.

(Wordt vervolgd)

IN BERLIJN KOMT CHINA AAN DE ORDE

BERLIJN. Een woordvoerder van de Franse Delegatie heeft vanavond medegedeeld, dat de vier Ministers van Buitenlandse Zaken te Berlijn aanstaande Donderdag opnieuw een besloten vergadering zullen beleggen om te spreken over de internationale spanning en een samenkomst met communistisch-China. De woordvoerder deelde verder mede, dat geen geheime vergadering is belegd ter bespreking van Duitsland en de Europese veiligheid, welke punt twee van de agenda uitmaken en die vandaag opnieuw in een openbare bijeenkomst werden besproken. Gisteren kwamen de bewindslieden achter gesloten deuren bijeen.

FILMLIGA PRESENTEERT:

Passport to Pimlico

Voortreffelijke Britse rolprent vol humor

Op Maandag 15 Februari a.s., des avonds om 9.20 uur, brengt de Filmliga Aruba in het Rialto Theater de volgende films:

„Evangelie in steen", „Zeepaardje" en „Passport to Pimlico (met Nederlandse onderschriften). Betreffende deze laatste film schrijft de Liga aan zijn leden:

Het doet ons een groot genoegen aan de leden deze film te kunnen vertonen. Een film, die overal, waar hij in Europa vertoond werd, vele malen geprolongeerd moest worden om de mensen in de gelegenheid te stellen deze film te zien. De benarde na-oorlogse toestand, waarin het Engelse volk verkeerde en dat gebukt ging onder de beperkende economische maatregelen, wordt op een zo humoristische, typisch Engelse wijze voorgedragen, dat men nu pas goed begrijpen kan hoe het gevoel voor humor het heeft geholpen deze moeilijke tijd door te komen. Het „Algemeen Handelsblad" schreef in 1949 over deze film:

Zelfspot bewijs van Britse levenskracht

Precies wat wij nu nodig hebben: verfrissende humor, een bevrijdende lach, goedmoedige spot over de dingen, die ons na-oorlogse leven zo kwellend belasten. Over de Noordzee is een nieuwe Arthur Rank-film naar hier overgewaaid, die alle sombere berichten uit het land van Cripps en krapheid in een hoek blaast. Zolang de Britten in staat zijn zichzelf zo geestig te critiseren als het geval is in de film "Passport to Pimlico", mag men nooit aan Brittannië's levenkracht twijfelen.

"Passport to Pimlico" is een allerzotste geschiedenis, onwaarschijnlijk tot en met, maar tegelijk vol werkelijkheid. Hier is het „absolute Engeland" tot een meesterlijke persiflage verbeeld.

Op een weggeblitzt deel van de Londense volkswijk Pimlico (tussen Victoria Station en Theems) laten kwajongens een zwaar wiel in een kuil rollen, waardoor een blindganger ontploft. Aldus worden schatten blootgelegd, die uit het oude Bourgondië afkomstig blijken te zijn. Documenten verklaren, dat Pimlico eigenlijk Bourgondisch gebied is. Hieruit ontwikkelt zich een wonderlijke situatie. De Pimlicoërs vinden, dat het nu maar eens uit moet zijn met textieldistributie en onderdrukking van sluikhandel. Zij willen als vrije Bourgondiërs met eigen wetten, een eigen parlement en een eigen „heer" een eigen staat binnen de Britse grenzen oprichten. Typisch Engels: „Als Engelsen staan wij op ons recht, Bourgondiërs te zijn."

"Forget that Cripps feeling" leest men op een verkiezingsbord. Whitehall is er slecht over te spreken, vooral wanneer blijkt, dat heel Londen naar Pimlico-Bourgondië trekt om daar nylons en allerhande bonloze textiel te kopen. Economische blokkade volgt, maar de kranten schrijven altijd nog over „een open deur". Het zelfstandige staatje Bourgondië wordt van de omringende wereld afgesloten met prikkeldraad en douane-posten. Daarop eisen de Bourgondiërs op hun beurt, dat de Engelsen, die per ondergrondse trein onder hun gebied door reizen, voortaan een Bourgondisch paspoort bij zich hebben. Londen — wel te verstaan de Londense man in the street — vat dit alles sportief op en slaat zelfs een luchtbrug naar Pimlico (een helicopter die als een koe wordt gemolken, en een mestvarken aan een parachute, allerdwaaste verzinsels) om de Bourgondiërs te helpen. Dichte drommen sympathiserenden gooien brood, melk en andere levensbehoeften over de barricade. Tenslotte komt toch tussen Bourgondië en Gr. Brittannië een gentlemen's agreement tot stand, nadat... de Bourgondische regering besloten heeft Engeland een geldlening te verstrekken. De Pimlicoërs bieden twee Britse ministers een maaltijd aan. „Krijgen we een diner?" vragen deze ministers likkebaardend. „Hopelijk het eerste fatsoenlijke voedsel na de Moskouse conferentie". Pimlico keert in de Britse gemeenschap terug. „We zijn weer in Engeland!" roepen de bewoners en ziet, juist op dit moment, begint het — na een reeks snikhete dagen — verschrikkelijk te stortregenen. Een symbolisch einde.

Dit is, zeer in het kort, het verhaal. Maar nu de film, door Henry Cornelius met meesterhand geregisseerd. Van het begin tot het einde kan men genieten van een prachtig-duidelijke filmtaal, die iedere situatie apart klaar en helder voor ogen zet en die vooral in de overgangen zulke geestige effecten bereikt. Met fijne ironie, waarvan vooral de Engelsen het geheim kennen, wordt de Britse mentaliteit, zowel in de grote politiek als in het gewone dagelijkse leven, geschetst, soms met een enkel gebaar, een enkel woordje, een enkele straatopname. Wat een vondst is het, Attlee en Churchill (met hun ernstige gezichten) ten tonele te voeren om die bizarre historie een air van reëel gewicht te geven. Met hoeveel kleur (coleur locale) is het goedmoedige, dappere, impulsieve en vaak ook zo naieve Londense volk geschilderd; we denken bijv. aan het meisje, dat voor de barrière van het hongerige Pimlico vraagt: „Mag ik ze ook eens voeren?"

Kortom, „Passport to Pimlico" is een verrukkelijk werk; en hoe beter men Engeland kent, des te meer kan men ervan genieten. Stanley Holloway, Hermoine Baddeley, Margaret Rutherford (voortreffelijk in die malle professorsrol) en Paul Dupuis (als de hertog) spelen er de voornaamste karakters in.